

חיל שריון
נפל ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.06.1982)
בן 27 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי אשדוד

סמל ראשון
יהודה אייזיק
בן חנה וביום

סיפור חייו

בן חנה וביום, נולד ביום ח' בכסלו תשט"ז (23.11.1955) בבוטושאן שברומניה. בהיותו כבן תשע עלה יהודה ארצה עם הוריו ועם אחותו. המשפחה התיישבה באשדוד ויהודה למד בבית-הספר היסודי "אחדות". אחרי כן המשיך ללמוד בבית-הספר התיכון "רוגוזין" במגמת חשמלאות. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים עמד ערב גיוסו לצה"ל, אך עדיין לא הגיע מועד חיולו. יהודה היה מאוכזב מאוד על שגיוסו לא הוקדם כדי שיוכל לשרת בצבא.

כשהגיע מועד גיוסו הוצב יהודה בחיל-השריון. הוא היה חייל ללא דופי ועד מהרה נשלח לקורס מפקדי טנקים. בתקופה שלאחר מלחמת יום-הכיפורים, כאשר רבים מן הצעירים חיפשו לעצמם תפקיד קל בצבא, היה יהודה מוכן לקבל על עצמו כל משימה קשה ולבצעה במלוא האחריות והרצינות.

כשהשתחרר מן הצבא התחיל לעבוד כחשמלאי בנמל אשדוד, וכעבור זמן מה עבר לעבוד במפעל "אקרילן" שבעירו.

יהודה היה חבר מסור ועמד במרכז של כל פעילות חברתית. "צריך לארגן טיול - פונים ליהודה, זקוקים להסעה בסוף הערב - יהודה מוכן. מכשיר חשמלי התקלקל אצל חבר או שכן - יהודה מתקן". כך תיאר את יהודה אחד מחבריו. בשיחה עם אביו על השירות בצבא ובמילואים אמר: "אם אני לא אשרת ומישהו אחר לא ישרת, לא תהיה לנו מדינה". אמירה זו מאוד איפיינה אותו.

בשנת 1980 נשא יהודה לאשה את חברתו צפורה (ציפי). דאגה רבה כירסמה בלבו כשהשאיר אותה בחודש התשיעי להריונה ויצא לשירות מילואים במלחמת שלום הגליל. הוא הביטיח לחזור הביתה כדי להביאה לבית-החולים כשתגיע שעתה ללדת, אך לא זכה לכך.

במהלך הקרבות בגזרה המזרחית, חשה היחידה של יהודה לחלץ יחידה אחרת שנלכדה במארב של כוחות האויב. ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.6.1982), בקרב הקשה שהתנהל במקום, נפל יהודה. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי באשדוד. השאיר אחריו אשה ובן שנולד לאחר מותו, הורים ואחות.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

